

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobce: J. Š.**, nar. „X“, „X“, proti **žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze 2, ul. Na Poříčním právu č. p. 376/1, PSČ 120 00, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2015, sp. zn. SZ/548/2015/4S-ÚSK, č.j. MPSV-UM/15348/15/9S-ÚSK,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včasné podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2015, sp. zn. SZ/548/2015/4S-ÚSK, č.j. MPSV-UM/15348/15/9S-ÚSK, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Most ze dne 6.3.2015, č.j. 57790/2015/MOS, kterým bylo rozhodnuto snížit příspěvek na péči žalobci z částky 8 000,- Kč na částku 4 000,- Kč měsíčně od 1.4.2015 s odůvodněním, že se oprávněná osoba považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II – středně těžká závislost, neboť nezvládá základní životní potřeby v oblasti mobility, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost.

Žalobce uvedl, že nesouhlasí s hodnocením jeho zdravotního stavu posudkovými lékaři. Domnívá se, že vzhledem k jeho vážnému zdravotnímu stavu by mu měla být jako nezvládnutá přiznána i základní životní potřeba orientace, neboť se neorientuje vůči jiným

fyzickým osobám v čase i mimo přirozené prostředí. Nezvládnutí orientace mu bylo přiznáno již v roce 2011 rozhodnutím Magistrátu města Mostu ze dne 24.10.2011, č.j. 92811/2011/MOS. Od uvedené doby se jeho zdravotní stav nezlepšil a naopak dochází k jeho zhoršování. Zdůraznil, že trpí vážnou kardiální nemocí, která způsobuje vážnou dušnost a omezuje jej v pohybu. Při větší fyzické námaze mu hrozí kolaps ohrožující jej na životě. Dále trpí diabetem II typu.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení. Zdůraznil, že posudková komise zasedala v odborném složení, kdy byl při posuzování přítomen odborník z oboru interního lékařství. Posouzení stupně závislosti bylo vypracováno na základě objektivních podkladů, tedy na základě zdravotní odborné dokumentace, na základě výsledků sociálního šetření i z funkčních důsledků zdravotního postižení. Nebyly podány žádné námítky vůči podkladům rozhodnutí ze strany žalobce. Z posudkového závěru, je dle žalovaného zřejmé, že se posudková komise zdravotním stavem žalobce zabývala podrobně. Při posuzování bylo přihlíženo i k sociálnímu šetření provedenému sociálním pracovníkem. Žalovaný zdůraznil, že posudková komise se otázkou zvládnutí základní životní potřeby orientace zabývala. V posudku je uvedeno, že žalobce je plně orientován, nemá žádnou limitující smyslovou poruchu, pro kterou by nebylo možné zvládat základní životní potřebu v oblasti orientace.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Smyslem zák. č. 108/2006 Sb. o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“), je úprava podmínek poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci prostřednictvím sociálních služeb a příspěvku na péči. Příspěvek na péči, který je předmětem řízení v dané věci, se podle § 7 téhož zákona poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládnutí základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. Nárok na něj má

osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 téhož zákona (mezi účastníky není sporu o tom, že podmínky zde uvedené žalobce splňuje), která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 uvedeného zákona, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu; nárok na příspěvek má tato osoba i po dobu, po kterou je jí podle zvláštního právního předpisu poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace. O příspěvku rozhoduje krajská pobočka Úřadu práce. Podle § 8 uvedeného zákona osoba (starší 18 let), která vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb. Dle § 9 uvedeného zákona se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (§ 9 odst. 4, 5 a 6 téhož zákona).

Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis, kterým je vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Dle § 2 odst. 1 uvedené vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Dle § 2a uvedené vyhlášky pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

V příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. jsou vymezeny schopnosti zvládat základní životní potřeby.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**mobilita**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**orientace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**komunikace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**stravování**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**oblékání a obouvání**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**tělesná hygiena**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**výkon fyziologické potřeby**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o zdraví**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**osobní aktivity**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o domácnost**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

Podle § 11 odst. 2 zákona o sociálních službách činí výše příspěvku pro osoby starší 18 let za kalendářní měsíc 800,- Kč, jde-li o lehkou závislost, 4 000,- Kč, jde-li o středně těžkou závislost, 8 000,- Kč, jde-li o těžkou závislost a 12 000,- Kč, jde-li o úplnou závislost. Nárok na příspěvek přitom vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a § 8 cit. zákona.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že s žalobcem bylo zahájeno řízení o opětovném posouzení nároku a výše příspěvku na péči z úřední povinnosti doručením oznámení ze dne 31.10.2014, č.j. 218677/2014/MOS. Dne 31.10.2014 bylo provedeno sociální šetření pro účely řízení o příspěvku na péči. V rámci tohoto sociálního šetření bylo zjištěno k jednotlivým základním životním potřebám, že stravu žalobci připravuje kompletně matka jako pečující osoba. Žalobce uvedl, že je schopen přemístit hrnek či talíř na místo určené ke konzumaci a stravu si sám naporcuje a sní. Uvedl, že pitný režim je schopen si hlídat sám. Dále žadatel uvedl, že potřebuje pomoc s přemístěním do vany a z vany. Mytí zvládá někdy sám, někdy s pomocí. Záleží na momentálním zdravotním stavu. Nehty na rukou si ostříhá sám, na nohou mu stříhá nehty matka. Žalobce uvedl, že fyziologickou potřebu vnímá a na WC si dojde sám. Po stoličce je schopen se sám očistit. V rámci bytu se pohybuje sám bez pomůcek. Kratší vzdálenosti zvládá. Delší vzdálenosti mimo byt zvládá v závislosti na počasí a momentálním stavu pouze v doprovodu další osoby. Žalobce uvedl, že chůzi do schodů zvládá s obtížemi a přidržováním za zábradlí, nohy nestřídá, postupuje pouze přísunem a velmi pomalu, často odpočívá, protože se zadýchá a snadno unaví. Pohyb vyžadující předklon nezvládá, je mu hned špatně a motá se. Oblečení mu vybírá matka s tím, že horní polovinu těla si zvládne obléknout sám, kalhoty zvládá obléci pouze částečně a ponožky a boty mu musí obléci druhá osoba. Knoflíky a zipy zvládá bez pomoci. K otázce orientace je v zápise o místním šetření uvedeno, že žalobce byl plně orientován časem, místem i osobou, ovšem sám by nezvládl orientaci mimo bydliště, neboť již delší dobu nebyl kromě cesty k lékaři nikde sám. Žalobce během sociálního šetření srozumitelně komunikoval a odpovídal na otázky. Byl schopen písemného projevu. Žalobce uvedl, že na poštu či k lékaři se přemísťuje prostřednictvím taxislužby. Nezvládá dojít delší vzdálenost na zastávku MHD. Osobní záležitosti žalobce vyřizuje matka, žalobce nehopodaří, nenakupuje ale hotovost je schopen si přepočítat. Většinu času žalobce tráví doma na lůžku, sleduje TV. Dále žalobce uvedl, že plánuje podat žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – auto, protože by měl pravidelně dojíždět do Prahy k lékařům. Byl zařazen do transplantačního programu.

Dne 18.12.2014 byl vypracován posudek o zdravotním stavu žalobkyně posudkovou lékařkou MUDr. E. P. Lékařka konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Žalobce trpí chronickým srdečním selháním při DKMP po proběhlé myokarditidě s těžkou systolickou dysfunkcí levé komory a se středně významnou plicní hypertenzí postkapilární etiologie. U žalobce se jedná o stav po implantaci ICD v rámci primární prevence. Posudková lékařka dospěla k závěru, že žalobce nezvládá tyto základní životní potřeby: mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Lékařka na základě uvedené skutečnosti konstatovala, že žalobce je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. V rámci řízení před prvoinstančním orgánem předložil žalobce nové lékařské zprávy. Prvoinstanční orgán si proto vyžádal nové posouzení zdravotního stavu žalobce. Přípisem ze dne 2.2.2015 sdělila posudková lékařka MUDr. E. P. prvoinstančnímu orgánu, že i po přihlédnutí k novým lékařským zprávám nebyly shledány důvody ke změně původního posudkového závěru. Na základě vyjádření posudkové lékařky a závěrů zjištěných v rámci sociálního šetření bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto snížit příspěvek žalobci z částky 8 000,- Kč na částku 4 000,- Kč měsíčně od 1.4.2015, protože byl žalobce shledán osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat šest základních životních potřeb.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání.

V rámci odvolacího řízení žalovaný požádal o posudek v souladu s ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí.

Komise konstatovala, že v případě žalobce považuje za nezvládnuté základní životní potřeby mobilitu, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost.

Komise konstatovala, že podrobně prostudovala podkladovou dokumentaci včetně veškerých doložených odborných lékařských nálezů a zároveň přihlédla ke zjištěním sociálního šetření provedeného dne 31.10.2014. Mimo jiné je v posudku uvedeno, že z nálezu obvodní lékařky MUDr. J. vyplývá, že po psychické stránce má žalobce normální intelekt, přiměřenou paměť, orientován je všemi kvalitami správně, má přiměřené chování a je schopen komunikace – řeč je normální, čtení i psaní ovládá. Po smyslové stránce je visus natur. a sluch dobrý.

Komise zdůraznila, že při hodnocení žalobce vycházela především ze zjištěných funkčních důsledků zdravotního postižení. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezující funkční schopnosti nutné ke zvládnutí základních životních potřeb. V popředí zdravotního stavu žalobce je kardiální onemocnění významně zhoršované těžkou obezitou. Komise konstatovala, že z předložených lékařských nálezů vyplývá, že zdravotní stav žalobce se od zahájení řízení zhoršuje, ale doposud nejde o významné zhoršování zvládnutí základních životních potřeb.

Komise považuje za nezvládnutou základní životní potřebu mobility, neboť žalobce se celkově velmi obtížně pohybuje, je limitován těžkou dušností, při chůzi po rovině a do schodů velmi často odpočívá a kardiolog také nedoporučuje cestování hromadnými dopravními prostředky. Dále za nezvládnutou považuje komise základní životní potřebu oblékání a obouvání, neboť žalobce potřebuje pomoc při obsloužení dolní poloviny těla pro značnou dušnost zhoršovanou předklonem a obezitou. Z obdobných důvodů považuje komise za nezvládnutou i základní životní potřebu tělesné hygieny a péče o zdraví (žalobce potřebuje pomoc při bandážování dolních končetin). Za nezvládnutou považuje komise rovněž základní životní potřebu osobních aktivit, kdy žalobce je významně omezen v aktivitách přiměřených věku 23 let. Dále komise vyhodnotila jako nezvládnutou základní životní potřebu péče o domácnost, protože žalobce není schopen vykonávat fyzicky náročné činnosti v domácnosti jako je úklid, nákupy a podobně.

Komise za zvládnuté základní životní potřeby pak naopak považuje základní životní potřebu orientace a komunikace, kdy žalobce je plně orientován a nemá žádnou limitující smyslovou poruchu. Komise rovněž dospěla k závěru, že žalobce je schopen zvládnout aktivity v oblasti stravování včetně dodržování stravovacího režimu a redukční diety (nepatří sem nákup potravin ani vaření, které bylo posuzováno v rámci životní potřeby péče o domácnost). Komise rovněž uvedla, že žalobce je schopen zvládnout výkon fyziologické potřeby včetně očisty (případně s použitím facilitátorů).

Na základě výše uvedených skutečností dospěla komise ke shodnému závěru jako posudková lékařka, že žalobce je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II, protože potřebuje každodenní dohled, pomoc nebo péči jiné fyzické osoby při zvládnutí šesti základních životních potřeb.

Na základě výše uvedeného posudku posudkové komise bylo následně vydáno žalobou napadené rozhodnutí.

Žalobce ve své žalobě namítal nedostatečné posouzení jeho zdravotního stavu a skutečnost, že nezvládá základní životní potřebu orientace. V tomto směru je nutno konstatovat, že správní orgány v rámci posouzení schopnosti žadatele zvládat základní životní potřeby musí postupovat v souladu s platnými právními předpisy. Způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven ve vyhlášce č. 505/2006 Sb. v § 1 až § 2c. V § 2 citované vyhlášky je uvedeno, že při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se tedy nezkoumá faktická dovednost žadatele ani jeho zdatnost prostřednictvím fyzických a psychických testů, ale zásadně skutečnost, zda jednotlivé rozhodné úkony z důvodu jeho dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu může žadatel zvládat či nikoli. Je tedy třeba posoudit, jakými zdravotními potížemi žadatel trpí a na základě tohoto zjištění následně dovodit, v jaké míře žadatele daná zdravotní postižení objektivně omezují ve zvládání základních životních potřeb. Takto žalovaný v daném případě postupoval. Zdravotní stav posoudila v rámci odvolacího řízení posudková komise na základě dostupných lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce. Následně posudková komise zhodnotila, zda objektivně jsou zdravotní postižení žalobce na překážku zvládnutí jednotlivých základních životních potřeb či nikoli, tedy zda žalobce má s ohledem na jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dostatek duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností, aby jednotlivé základní životní potřeby zvládal či nikoli.

Soud po prostudování posudku dospěl k závěru, že výsledný závěr posudkové komise je dostatečně odůvodněný, přesvědčivý a komplexní k tomu, aby na jeho základě bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí. V posudku a jeho doplněních došlo dle soudu k dostatečné objektivizaci zdravotního stavu žalobce a jeho schopností zvládat základní životní potřeby.

Soud rovněž konstatuje, že ze zdravotní dokumentace nevyplývá, žádná skutečnost, na základě které by žalobce neměl zvládat základní životní potřebu orientace, a ani samotný žalobce ve své žalobě žádnou takovou konkrétní skutečnost neuvádí.

Tuto námitku tedy vyhodnotil soud jako nedůvodnou.

Pro úplnost soud poznamenává, že v roce 2011 byl zdravotní stav žalobce ve vztahu k otázce posouzení stupně závislosti posuzován dle jiné (již zrušené) právní úpravy, kdy nebyla posuzována schopnost zvládání základních životních potřeb, ale schopnost zvládat úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Mezi základními životními potřebami, kterých se posuzuje celkem 10, a úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti, kterých se posuzovalo celkem 36, nelze klást prosté rovnítko.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 13. června 2016

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová